

IV/1527-01/2014

Erkezett: 2014. SZEPT 09.

üggyvéd

Környezetvédelmi-, európai bank- és biztosítási szakjogász

Melléklet:

1

Kezelőiroda:

Melléklet:

6

db

deu

DEBRECENI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG

útján

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

részére

DEBRECEN

Perényi utca 1.

4026

Debreceni Közigazgatási és

Munkaügyi Bíróság

Az ügy száma: 2.M.183/2014/6

Dátum: 2014. AUG 29.

Példány: M. C. J. E. T.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Ügyfelem, [redacted] (született: [redacted], anyja neve: [redacted]) [redacted] szám alatti lakos képviselőjében (1. számú melléklet: ügyvédi meghatalmazás), a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.M.183/2014/3 számú, a ítéletével szemben az alábbi

a l k o t m á n y j o g i p a n a s z t

terjesztem elő.

I./

Ügyfelem kérelmet terjesztett elő öregségi nyugdíj megállapítása iránt, melyben kérte az 1974. július 3. napjától 1990. december 31. napjáig a [redacted] t [redacted] i [redacted], 1991. január 1-től 2005. december 31. napjáig pedig a [redacted] e [redacted] nél töltött munkaviszonyának karkedvezményes időként történő elismerését. Ügyfelem fenti kérelmét a Hajdú-Bihar Megyei Kormányhivatal Nyugdíjbiztosítási Igazgatósága 2013. október 3. napján kelt határozatával elutasította annak megállapítása mellett, hogy Ügyfelem 1970. július 1. és 2011. december 31. napjai között fennálló jogviszonnyal összesen 40 év 45 nap szolgálati időt szerzett, ezen belül karkedvezményre jogosító idő nem ismerhető el (2. számú melléklet: határozat). A fellebbezés folytán eljáró Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság 2014. január 29. napján kelt határozatával az első fokú határozatot helyben hagyta (3. számú határozat: másodfokú határozat).

Ügyfelem a jogerős határozatnak az első fokú határozatra kiterjedő megváltoztatása és az öregségi nyugellátásra való jogosultság megállapítása, illetve – másodlagosan – a jogerős közigazgatási határozat első fokú határozatra is kiterjedő hatályon kívül helyezése és az első fokú hatóság új eljárásra utasítása iránt terjesztett elő keresetet, melyet a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság hivatkozott ítéletével elutasított, mivel Ügyfelem munkakörei nem szerepelnek a Kmr. 1. számú mellékletében, azok tartalmukban nem is azonosak az ott írt munkakörökkel, ezért álláspontja szerint az azokban végzett munka időtartama karkedvezményre jogosító időként nem ismerhető el.

A fenti dokumentumban szereplő táblázatban látható továbbá, hogy „a kitiltott dolgozók száma ugrásszerűen megnőtt az NDK por felhasználásával, valamint 1977-ben azért magasabb a kitiltott dolgozók száma 1976. évhez viszonyítva, mert 10 hónap alatt 900 tonnával több NDK port dolgoztak fel, mint 1976-ban.”

A fentiekén túl az eljárás iratanyagát képező, az eljárás során mellékelt - [REDACTED] [REDACTED] igazgató által a Szakszervezetek Országos Tanácsa Munkavédelmi Tudományos Kutató Intézet részére címzett portechnikai mérések megrendelésére vonatkozó - 153/77. iktatószámú dokumentumban a következő tények kerültek rögzítésre: „A keverő-csőgyártó üzemben a munkahely levegőjét PVC por és a stabilizátorként hozzákevert ólomvegyületek, poralakban szennyezik. A mérések eredménye szerint nevezett üzem levegőszennyezettségének mértéke többszörösen meghaladja a MAK értékekben előírtakat.... A megyei ÁKJF vezetője rövid időn belül az üzem leállítására intézkedik”.

A fentiekén túl a foglalkozási megbetegedettekről, valamint a kitiltott üzemi dolgozóról szóló, eljárás során csatolt dokumentumok is tanúsítják, hogy Ügyfelem az 1974. július 3. és 1990. december 31. napja, valamint 1991. január 1. és 2005. december 31. napja közötti időszakban egészségre különösen ártalmas, ólomveszélyes munkakörben dolgozott.

Álláspontom szerint a határozat meghozatalát megelőzően a hatóságoknak, illetve a bíróságnak a fenti köztudomású tényeket értékelniük kellett volna (annál is inkább, mivel azokra fellebbezésben, illetve keresetben hivatkoztam is), és ennek megfelelően - kétség esetén – további bizonyítást kellett volna lefolytatni arra vonatkozóan, hogy a hivatkozott időszakban Ügyfelem az általa ténylegesen végzett munka alapján jogosult-e karkedvezményre, illetve az egészségi ártalmak vonatkozásában a felperes által betöltött munkakör a jogszabályban felsorolt munkakörökkel azonos megítélés alá esik-e. A fentiek értelmében tehát a hatóságok, illetve a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság határozatai meghozatala során a tényállást nem tárták fel kellő körültekintéssel, valamint a bizonyítási eljárás lefolytatását követően a bizonyítékokat nem megfelelően értékelték, illetve az alkalmazandó jogszabályokat tévesen, illetve Alaptörvénybe ütközően értelmezték.

Az 1997. évi LXXXI. törvény 2012. január 1. napját megelőzően hatályos szabályai értelmében:

8. § (1) Aki a szervezet fokozott igénybevételével járó, továbbá az egészségre különösen ártalmas munkát végez, karkedvezményben részesül.

(2) Az igénylőre irányadó öregségi nyugdíjkorhatárhoz képest kétévi karkedvezményben részesül.

Az 1997. évi LXXXI. törvény 2012. január 1. napját megelőző hatályos szabályai értelmében:

18/A. § (1) Az öregségi nyugdíjkorhatár betöltését megelőzően előrehozott öregségi nyugdíjra jogosult az a 60. életévét betöltött, 1950-ben született férfi és az az 59. életévét betöltött, 1952-ben vagy 1953-ban született nő, aki

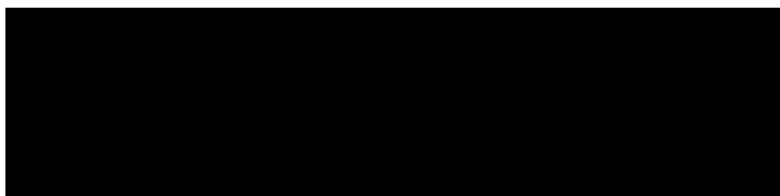
a) legalább 40 év szolgálati időt szerzett, és

b) azon a napon, amelytől kezdődően az előrehozott öregségi nyugdíjat megállapítják, a Tbj. 5. § (1) bekezdés a)-b) és e)-g) pontja szerinti biztosítással járó jogviszonyban nem áll.

18/A. § (2) Csökkentett összegű előrehozott öregségi nyugdíjra jogosult az a 60. életévét betöltött, 1950-ben született férfi és az az 59. életévét betöltött, 1952-ben vagy 1953-ban született nő, aki

a) legalább 37 év szolgálati időt szerzett, és

b) azon a napon, amelytől kezdődően a csökkentett összegű előrehozott öregségi nyugdíjat megállapítják, a Tbj. 5. § (1) bekezdés a)-b) és e)-g) pontja szerinti biztosítással járó jogviszonyban nem áll.

Álláspontom szerint az idézett jogszabályhelyek – és különösen az 1997. évi LXXXI. törvény 8. § (1) bekezdése – rendeltetése az, hogy megfelelő egzisztenciális védelmet, szociális biztonságot, illetve jóvátételt biztosítson azon munkavállalók számára, akik a szervezet fokozott igénybevételével járó, az egészségre különösen ártalmas végeznek és a jogalkotó ezért teremt lehetőséget számukra a nyugdíjellátások kapcsán kordedvezmény igénybevételére.

Az Alaptörvény Szabadság és Felelősség című fejezete XVII. cikkének (3) bekezdése értelmében: „Minden munkavállalónak joga van az egészségét, biztonságát és méltóságát tiszteletben tartó munkafeltételekhez”.

Az Alaptörvény Szabadság és Felelősség című fejezete XIX. cikke értelmében: „(1) Magyarország arra törekszik, hogy minden állampolgárának szociális biztonságot nyújtson. Anyaság, betegség, rokkantság, fogyatékoság, özvegység, árvaság és önhibáján kívül bekövetkezett munkanélküliség esetén minden magyar állampolgár törvényben meghatározott támogatásra jogosult.

(2) Magyarország a szociális biztonságot az (1) bekezdés szerinti és más rászorulóknak esetében a szociális intézmények és intézkedések rendszerével valósítja meg.

(3) Törvény a szociális intézkedések jellegét és mértékét a szociális intézkedést igénybe vevő személynek a közösség számára hasznos tevékenységéhez igazodóan is megállapíthatja.

(4) Magyarország az időskori megélhetés biztosítását a társadalmi szolidaritáson alapuló egységes állami nyugdíjrendszer fenntartásával és önkéntesen létrehozott társadalmi intézmények működésének lehetővé tételével segíti elő. Törvény az állami nyugdíjra való jogosultság feltételeit a nők fokozott védelmének követelményére tekintettel is megállapíthatja”.

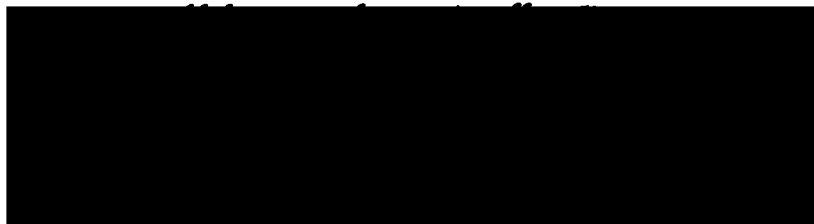
Álláspontom szerint a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság hivatkozott ítélete (valamint a közigazgatási hatóságok határozatai) súlyosan sértik Ügyfelemnek az Alaptörvény idézett cikkeiben foglalt jogait, hiszen jogértelmezésükkel megfosztják Ügyfelemt a számára jogszabály által kordedvezmény formájában biztosított védelemtől, szociális biztonságtól, illetve az általa évtizedeken keresztül egészségét súlyosan veszélyeztető környezetben történő munkavégzésért járó jogos ellentételezéstől.

A Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság álláspontja szerint ugyanis a kordedvezményre való jogosultság szempontjából annak van jelentősége, hogy az Ügyfelem által betöltött munkakör szerepel-e a kordedvezményre jogosító munkakörök jegyzékében, mely jogértelmezés álláspontom szerint megfosztja Ügyfelemt alkotmányos jogaitól. A hivatkozott jogszabály rendeltetése ugyanis álláspontom szerint éppen az, hogy az Alaptörvény idézett rendelkezései alapján kordedvezményhez juttassa azon munkavállalókat, akik a szervezet fokozott igénybevételével járó, egészségre különösen ártalmas munkát végeztek, és ezáltal szociális biztonságot teremtsen számukra.

Ügyfelem ugyanis nyilvánvalóan egészségét súlyosan károsító munkafeltételek között dolgozott, mely által Alaptörvényben foglalt jogai sérültek, és ezen jogsérelem ellensúlyozása érdekében neki álláspontom szerint akkor is jár a kordedvezmény, ha egyébként munkaköre a jegyzékben nem szerepel. Nyilvánvalóan életszerűtlen elvárás ugyanis az, hogy taxatív felsorolást adjon a jogalkotó minden, a szervezet fokozott igénybevételével járó, illetve az egészségre különösen ártalmas munkakörökről, ezért a jogosultság feltételeinek meglétét a hatóságok a tényállás teljes körű feltárásával egyedileg kötelesek vizsgálni.

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § értelmében: „Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés

a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és

b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva”.

Álláspontom szerint mivel a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság hivatkozott ítélete – a közigazgatási hatóságok határozataira is kiterjedően – Alaptörvénybe ütközik, ezért azt a Tisztelt Alkotmánybíróságnak meg kell semmisítenie.

Tájékoztatom a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy Ügyfelem képviseletében a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletének felülvizsgálatát kezdeményeztem a Kúriánál, az ügyben azonban határozat még nem született. A fentiekől függetlenül a jelen beadványomhoz mellékelt iratok tanúsága szerint a végrehajtást kérő a rendelkezésére álló rendes jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, melyre tekintettel álláspontom szerint jogosult a jelen alkotmányjogi panasz előterjesztésére.

III./

A fentiekre tekintettel kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.M.183/2014/3. számú ítéletét – a közigazgatási eljárás során meghozott határozatokra is kiterjedően – az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján megsemmisíteni és az ügyben eljáró hatóságokat új eljárás lefolytatására és új határozat meghozatalára utasítani szíveskedjen.

Tájékoztatom a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy Ügyfelem adatainak nyilvános kezeléséhez és indítványának nyilvánosságra hozatalához hozzájárul.

Debrecen, 2014. augusztus 28.

Tisztelettel:

